

ÎN C H E I E R E

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Șaufert Ion împotriva Mariei Șaufert și Șaufert Veaceslav cu privire la încasarea datoriilor pentru serviciile comunale și obligarea înlăturării obstacolelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

La 21 august 2014, Șaufert Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Șaufert și Șaufert Veaceslav cu privire la încasarea datoriilor pentru serviciile comunale și obligarea înlăturării obstacolelor.

În motivarea acțiunii a indicat că pârâta Șaufert Maria este fosta sa soție cu care a divorțat la data de 24 septembrie 2002, iar pârâtul Șaufert Veaceslav este fiul lor cu care locuiește împreună în mun. Chișinău, str. Ion Creangă, 39/2, apartamentul nr. 32.

Menționează că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 decembrie 2006, s-a determinat modul de folosință a spațiului locativ din apartamentul nr. 32 din str. Ion Creangă, 39/2, mun. Chișinău, dintre coproprietarii acestui apartament: Șaufert Ion, Șaufert Veaceslav, Șaufert Svetlana și Șaufert Maria, fiindu-i atribuit în folosință odaia nr. 54 cu suprafața de 10,4 m.p., iar celorlalți membri ai familiei Șaufert Maria, Șaufert Veaceslav, Șaufert Svetlana odaia cu nr. 53 cu suprafață de 16 m.p. și în folosință comună a părților: coridorul nr. 52 cu suprafață de 8,4 m.p., bucătăria nr. 55 cu suprafața de 7,5 m.p., baia nr. 56 cu suprafață de 2,5 m.p., și veceul nr. 57 cu suprafață de 1,2 m.p., în rest cerințele reclamantului Șaufert Ion au fost respinse ca neîntemeiate.

Susține că deși locuiesc separat, până în prezent plata pentru serviciile comunale consumate de către locatarii locuinței sus menționate vine pe un singur cont, iar pe motiv că pârâții Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav nu doresc să achite benevol aceste servicii, sistematic apar neînțelegeri, fapt ce l-a determinat să se adreseze cu prezenta acțiune.

În contextul dat, afirmă că împreună cu pârâții Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav au convenit ca dânsul să achite costul gazelor naturale livrate în locuința sus menționată,

iar pârâții Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav să achite energia electrică și apă rece consumate de către toții locatarii locuinței.

Astfel, pentru perioada august 2007-iulie 2014, a achitat pentru gazele naturale consumate, inclusiv și de către pârâții Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav în sumă de 11 554 lei, prin urmare suma achitată pentru pârâți constituie 6702 lei.

Mai remarcă că pârâții fără nici un temei legal nu permit să se conecteze la gazele naturale separat, cu toate că a coordonat proiectul conectării cu instituțiile abilitate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 572, art. 573 din Codul civil.

Solicită încasarea de la Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav în beneficiul lui Șaufert Ion în mod solidar suma de 6702 lei și obligarea pârâților Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav să nu-i creeze obstacole la conectarea separată la gaze naturale și la energia electrică conform Avizului de racordare nr. P40202014070110 din 28 iulie 2014.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind obligați pârâții Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav să nu creeze obstacole în conectarea separată la gaze naturale și la energia electrică conform Avizului de racordare nr. P40202014070110 din 28 iulie 2014 și s-a încasat suplimentar de la Șaufert Ion în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 31 lei (f. d. 134-137, vol. I).

La data de 23 februarie 2015, Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretențiilor cu privire la înlăturării obstacolelor cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor (f. d. 131-132, vol. I).

La data de 15 iunie 2015, Șaufert Ion a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a pretenției cu privire la încasarea datoriilor pentru serviciile comunale (f. d. 148, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost restituită cererea de apel declarată de către Șaufert Ion împotriva hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen (f. d. 194-195, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, pricina civilă a fost ridicată de la examinare în ordine de apel și restituită în prima instanță pentru soluționarea chestiunii privind emiterea unei hotărâri suplimentare (f. d. 217-219, vol. I).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 04 octombrie 2016, a fost respinsă pretenția privind încasarea în mod solidar din contul pârâților a sumei pentru plata serviciilor comunale (f. d. 230-232, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015 (f. d. 245-250, vol. I).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 572 alin. (2), art. 573 alin. (1) lit. a), art. 320 alin. (2), art. 346 alin. (1), art. 347 alin. (1) din Codul civil, care reglementează aspecte ce țin de condiții generale de executare a obligațiilor, locul executării obligației, cota-parte în proprietatea comună pe cote-părți, folosința bunului proprietate comună pe cote-părți.

Cu referire la numele enunțate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut ca întemeiată cerința lui Șaufert Ion cu privire la obligarea pârâților de a

nu-i crea obstacole la racordarea apartamentului la rețele de gaze naturale și cele electrice, având în vedere că acesta este coproprietarul al apartamentului nr. 32 din str. Ion Creangă, 39/2, mun. Chișinău și a obținut avizele de rigoare întru racordarea la aceste rețele.

Totodată, a considerat că cerința privind încasarea sumei pentru serviciile comunale este una neîntemeiată și corect a fost respinsă de către prima instanță, or în facturile prezentate de către reclamant nu este specificată care anume persoana achită factura respectivă, și lipsește dovada care ar confirma achitarea acestora de către Șaufert Ion.

La 12 ianuarie 2017, Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii pretențiilor și hotărâri primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural, invocându-se prevederile art. 432 alin. (1) CPC.

Susține că la soluționarea cauzei instanța de apel și prima instanță au apreciat arbitrar probele și nu a fost prezentată nici o probă în sensul admiterii acțiunii.

Afirmă că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că neracordarea separată a intimatului Șaufert Ion la rețelele de gaze naturale constituie un obstacol în folosința apartamentului.

Prin urmare conchide că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare în partea admiterii pretențiilor este nefondată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărâri sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 13 decembrie 2016 a fost expediată în adresa recurenților la 21 decembrie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 9995 (f. d. 256, vol. I).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 12 ianuarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs

consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Șaufert Maria și Șaufert Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tamara Chișca-Doneva